

Семинарски рад

Тема: Казна затвора

Професор Студент

САДРЖАЈ:

ТОС \o "1-3" \h \z \u

Увод

К

Кривичне санкције представљају средство за остваривање заштитне функције кривичног права која је основни циљ и сврха постојања кривичног права у целини. Та се заштита остварује предвиђањем одређених понашања као кривичних дела и прописивањем кривичних санкција за та дела.

Елементи, односно основна обележја кривичних санкција су:

циљ кривичних санкција је сузбијање криминалитета;

оне су по својој природи репресивне мере и примењују се према учиниоцу противправног дела које је у закону предвиђено као кривично дело;

морају бити предвиђене законом;

примењује их, односно изриче суд;

изричу се у кривичном поступку.

Већ је речено да све кривичне санкције теже остваривању истог циља, односно да и оне, као и кривично право у целини, постоје пре свега због сузбијања криминалитета.

Репресивност кривичних санкција се огледа у томе што оне представљају одређено зло за учиниоца кривичног дела, или претњу злом. Оне доводе до одузимања или ограничавања права и добара учиниоца кривичног дела, или садрже претњу да ће до тога доћи.

Систем кривичних санкција у нашем кривичном праву садржи четири врсте кривичних санкција. То су: казне, мере упозорења (условна осуда и судска опомена), мере безбедности и васпитне мере.

Иако је данас систем кривичних санкција проширен и обогаћен и другим врстама санкција, казна је и даље остала најважнија кривична санкција. Кривично право је незамисливо без казне, односно оно би без ње сасвим променило свој карактер. Зато данас не постоји ниједна држава која би била спремна да се лиши казне као вољног причињавања одређеног зла учиниоцу кривичног дела. Казна је законом предвиђена репресивна мера која се у циљу сузбијања криминалитета примењује према учиниоцу кривичног дела на основу одлуке суда након спроведеног кривичног поступка.

Степен репресивности је највиши код казне. Казна највише задире у права и добра учиниоца кривичног дела. Казна у свом бићу нужно садржи одређено зло. Негирање чињенице да казна увек садржи одређено зло значило би истовремено негирање и самог појма казне.

Систем казни у нашем кривичном законодавству обухвата четири казне. То су: затвор, новчана казна, рад у јавном интересу и одузимање возачке дозволе.

Наше кривично право полази од уобичајене поделе на главне и споредне казне (члан 44. КЗ). Главне казне су затвор и рад у јавним интересу, док се новчана казна и одузимање возачке дозволе могу изрећи и као главне и као споредне казне. Главна казна се изриче

самостално, с тим што се само једна казна може изрећи као главна, а новчана казна као споредна само уз казну затвора као главну казну. Подела казни на главне и споредне је од значаја за њихов међусобни однос при-ликом изрицања. С обзиром на то да се наш казнени систем своди на четири казне питање односа главних и споредних казни је релативно једноставно.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com